

tela k tebi. Zakaj govoriš, da nikomur ne bode na pomoč?! — Žal ti je, ker ne dela z rokama!... tudi Gospodovi angelji ne delajo, ali pa ne povišujó Božje slave? — ali jih ne pošilja Bog, da ljudi obsipljó z Njega blagoslovom? — Ali znaš vsaj sedaj, da je ona očit blagoslov? — Angelj Božji je, ki ga brezi svoje zasluge imaš v svoji rodovini... Nje nedolžnost, nje molitva, prijetna Bogu, le nje prisotnost je povod, da si tako obogatel in omogočil — tù v stepi, kjer navadno morí kuga, lakota, vseh sedem egipških uím, katerih nikoli nobena ni imela močí do tebe... to je uže zasluga! — Te ptičice pesen je vsakoršno zlo pregnala izpod tvoje strehe in s tvojega podvorja;... zemlje, ki po njej hodevati nje nogi, blagoslavlja nebeška rosa! Ta ptičica ti donaša več koristi, nego delo vse tvoje rodovine in tvojega služabništva — več, nego znoj tvojih volov, ki vpreženi v tvoje pluge režejo trdo stepo. A sedaj, ko žaluješ po tabunu in po svojih vnukih, — sedaj sem jaz popolnoma upokojena, ker Marijica je mirna dejala mi na večer, da dečaki vrnejo se stoprv o svitu — ali ni res, Marijica?"

„Res je, tetika!“ — odgovorila je devica — in prvič sem čul nje glas — čist, kakor zvonec iz najčišjšega srebra. Starka je ognjivejše in zaupljivejše govorila vsako trenotje, približala se je v tem Marijici, božala jo je, pritisnila k sebi, napósled pa je rekla: „Hodivi, ugodnejše bode, da odsluživi večerne molitve, nego da bi še dalje poslušali deda, ki denes zbog svoje žalosti ni v svesti si!!!“

(Dalje prihodnjič.)

Naši dopisi.

Iz Ljubljane. (Spomenica slovenskih državnih poslancev) napravila je v državnem zboru, v časnikih pa tudi v političnih krogih veliko vriša, pa vse to zoper voljo slovenskih poslancev zgolj za to, ker naučni minister Conrad spomenice ni sprejel tako, da bi se bili mogli nadejati vspeha, posebno pa še za to, ker je ravno ta minister poslancu dr. vitezu Tonkli-u v javnem budgetnem odseku prav namenoma razžaljivo osorno odgovoril, na kar ga je, kakor obširno poročilo naše v današnjem in zadnjem listu „Novic“ kaže, dr. Tonkli odločno moško zavrnil. Pa tudi slovenski poslanci vsi niso vladi na tako ravnanje odgovora dolžni ostali. Složni in kakor en mož odgovorili so dejansko uže: kakor ti meni, tako jaz tebi.“

Po tem se je še le stvar presukala, in slovenski poslanci predrugačili so svoje ravnanje, ko so se prepričali, da je stališče vladino po vsem drugo, kakor ono, katero zavzima njen naučni minister — skoraj v vseh činih nasproti Slovincem, in izrekoma vse drugo, kakor ga je izrazil naučni minister nasproti dr. Tonkli-u v budgetnem odseku. — Predrugačilo se je postopanje slovenskih poslancev potem, ko so se prepričali, da se bodo njih pravične in skromne zahteve izpolnile. — Prepričali so se naši poslanci pri tej priliki, da je uspeh postal mogoč po složnem in mirnem postopanju poslancev, po moški odločnosti, ko se je pokazala potreba za to, in pa vsled krepke in tehtne podpore izvrševalnega odbora zborniške večine v prvi vrsti njegovega načelnika grofa Hohenwarta. — To je tudi skupini družih slovenskih poslancev dalo povod, izreči grofu Hohenwartu zahvalo in pa izprositi njegove in pa izvrševalnega odbora državnega zbora večine daljne podpore v teh zadevah.

— (Novovoljeni močvirski odbor) bil je konečno vendar za 16. dan t. m. sklican, da si izvoli svoje pred-

sedništvo. Novoizvoljeni odborniki, med katerimi je večina prejšnjih odbornikov in pa virilist g. dr. Kosler, zbrali so se v pisarni g. deželne vlade svetovalca pl. Avg. Wurzbacha na Brega št. 6.

Gospod vladini svetovalc naznanil je navzočim, da je izvoljence sklical samo v ta namen, da si izberejo svojega predsednika in njegovega namestnika, prebral je potem dotična postavna določila in prepustil volitev samo odbornikom. Prevezel je tedaj kot starosta odbornikov začasno predsedništvo poprejšnji odborov predsednik gosp. dr. Kosler ter si je izprosil besede k kratki opazki k volitvi rekoč, da ima predsednik veliko odgovornost in mnogo težavnega posla izrekoma mora biti pri nujnih vprašanjih zmiraj na razpolaganje močvirskim posestnikom, tako so k njem prihajali vkljub naznanjenih uradnih ur, vsak dan brez razločka, pa tudi v pozno noč zvečer, tako, da bi se po njegovem prepričanju priporočal na korist stvari sami gotovo najbolj v Ljubljani stanujoči odbornik ter je potem navedel kot take gospode Trtnika, Matevžeta in Tomca, sicer pa je takoj dostavil, kar se razumeva samo po sebi, da je volitev po vsem prosta in da vsak navzoč odbornik glasuje le tako, kakor sam hoče. Po tem si privzame gosp. starosta kot zaupna moža gg. Matevžeta in Ogorelca, perovodstvo pa je prevzel gosp. Tomec. Navzoči so bili vsi izvoljeni odborniki, to je, 15, in pa 1 virilist, tedaj vsega skupaj 16 volilcev. Glasovalo se je ustno in pri prvem glasovanju oddalo se je za gosp. Fr. Trtnika osem glasov, za g. Peruci-a sedem glasov, g. Trtnik oddal je svoj glas g. dr. Koslerju, tako, da nobeden ni prejel potrebne nadpolovične večine.

Ko se je pričela koj po tem volitev v drugič, odšel je g. Trtnik, ostalo je tedaj samo 15 volilcev in pri drugi volitvi glasoval je vsak volilec prav kakor pri prvi, tako, da je prejel g. France Trtnik osem glasov, g. Peruci sedem glasov, ker je pa potem imel g. Trtnik potrebno nadpolovično večino, bil je izvoljen on za načelnika močvirskega odbora. Gosp. Peruci oddal je pri obeh volitvah tudi svoj glas za-se, kakor se je pokazalo, brez vspeha.

Veselilo nas je, po dovršeni volitvi čuti zadovoljnost z izidom tudi od strani onih odbornikov, kateri niso prodrli s svojim kandidatom.

Za predsednikovega namestnika izbran je bil po tem s trinajstimi glasovi proti dvema posestnik M. Remšak z Brezovice, dva glasova prejel je g. Knez, akoravno je izrekel, da volitve nikakor ne prevzame.

Po tem predolgo odlašanjem konstituiranju močvirskega odbora smemo se nadjati, da se bode sedaj nemudoma pričelo njegovo imenitno delovanje, in da se bode vsak odbornik, ne gledé na osebe, prizadeval, za stvar samo delovati.

Izrekoma od predsedništva po pravici pričakujemo, da bode nemudoma vse storilo, kar je treba, da od pripravi pristopimo k pravemu delu.

— (Novi pošti) otvorili ste se dne 16. t. m. na Dobrovi pri Ljubljani in v Horjulu.

— (Zivinozdravništvo) dr. Simon Strupijevo prišlo je ravnokar na svitlo v lični, nad 32 pól obsegajoči knjigi pri J. Blasniku v Ljubljani. Cena knjigi broširana je 1 gold. 80 kr., v platno vezani 2 gold. 5 kr., z usnjatim hrbtom pa 2 gold. 20 kr. Pošiljatev s pošto stane posebej 10 kr.

— (Dr. Kaiserfeld — nekdanj Blagotinšek), večletni deželni glavar štajarski, veden nasprotnik Slovincem, umrl je dne 14. t. m. na svojem posestvu.

— (Za dolenjsko železnico) se je konsorcij uže sestavil, prvosednik mu je gosp. Josip Kušar, trgovinske

zbornice predsednik. Kakor se nam poroča, vložil je konsorcij uže prošnjo za trasiranje, katero se ima vršiti še to spomlad.

— (Prečastiti gospod Janez Kulavic) imenovan je, kakor piše včerajšnji „Slovenec“, za kanonika ljubljanske škofije „ad baculum“, namreč za oni kanonikat, katerega je vžival ranjki kanonik Kramer. Z veliko zadovoljnostjo nas navdaja to imenovanje in iz srca čestitamo enako novoimenovanemu kanoniku, kakor kapiteljnu ljubljanskemu, da dobi v svojo sredo odličnega in veleučnega našega rojaka.

— (Dr. Gregorec), do sedaj profesor bogoslovja in vrednik „Slov. Gospodarja“ v Mariboru, postal je kanonik in župnik pri Novi Cerkvi.

— (Novo imenovani vodja ljubljanske gimnazije g. Šuman) prevzel je svojo novo službo, odstopivšemu vodju, sedaj deželnemu šolskemu nadzorniku g. Jak. Smoleju, zapeli so v petek večer pred njegovo stanovanje z bakljami došli dijaki več pesmi — v znamenje svoje hvaležnosti.

— (Za zidanje nove Želimeljske cerkve) podarili so presvitli cesar 500 gold.

— (Sokolova maškerada) je bila letos v resnici tako sijajna, kakoršne se je pri neumornem delovanju in skrbi odbora nadjati bilo. Prišlo je mnogo nad 400 oseb, med katerimi so bile prekrasne maske. Izmed dostojanstvenikov počastili so to v letošnjem predpustu najsijajnejo veselico: gg. dež. predsednik baron Winkler, deželni glavar grof Thurn, več deželnih poslancev, mestnih odbornikov in drugih odličnjakov. Zabava je bila jako živahna.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — V državnem zboru doživela je pristojbinska postava skoraj enako osodo, kakoršno je malo dni poprej doživela postava o kongruji; po nasvetu kmetškega poslanca Rufa iz Lichtensteinovega kluba nemških konservativcev vrnila se je pristojbinska postava odseku nazaj z nalogo, da jo razdeli v dve postavi ter popravi tako, da sprejme olajšave za kmete, nasproti pa poojstri nasproti velikemu, premakljivemu kapitalu. S pomočjo levičarjev in Coroninijevega kluba bil je ta predlog sprejet z 160 glasovi proti 135. Poljski, česki in Hohenwartov klub glasovali so vsi proti Rufu, dobro vedoči, da bi se bil predlog zboljšati dal pri nadrobni razpravi. — Ruf in njegovi tovariši pa niso mislili, da zmagajo, ker se niso nadjali, da bodo levičarji tako hlastnili po tem predlogu. Levičarji pa si dobro preiščujejo, da so doživeli — Bog vedi kako zmago. — Rufov predlog bil je v resnici namenjen za njihove volilce, pravi vzrok pa mu je bila nezadovoljnost nemških konservativcev s Conradom, ker jim je z naredbo vzel vse polajšave, katere jim je dala ljudska šolska postava.

— Cesarjevič Rudolf in soproga njegova nadvojvoda Štefanija odpeljeta se te dni po železnici v Trst, od tod pa na otok Lacroma, v Cataro, Corfu, Atene in še dalje.

Iz Gorice. — Za uda deželnega šolskega sveta je imenovalo naučno ministerstvo državnega poslanca in prošta dr. Valusija. — „Soča“, ki bi morala biti glasilo goriških Slovencev — se iz složnega postopanja slovenskih državnih poslancev še ni naučila ničesar, ampak prav kakor bi namenoma služila našim nasprotnikom, išče pezdinje v očeh deželne vlade kranjske.

Iz Reke. — Kontreadmiral Pauer je nagloma umrl, pogreba njegovega vdeležil se je tudi nadvojvoda Jožef in guverner Zichy.

Ogerska. — V zbornici poslancev pričela se je razprava o prevstrojbi gosposke zbornice. Pravda vrti se poglavitno krog vprašanja, koliko udov naj bi v gosposko zbornico smela imenovati vlada. — Zeló zanimiv bil je do sedaj govor grofa Alberta Aponija, ki je nek napravil na vse stranke tak utis, da se je bajé stanje zdaj še mogočnega ministerskega predsednika Kolomava Tisze začelo majati. — Gosposka zbornica sprejela je državni proračun brez spremembe po sklepih zbornice poslancev.

Česka. — Časniki izrekajo svojo nevoljo, da so se Mladočehi umaknili glasovanju o pristojbinski postavi gledé predloga Ruffovega. Brzjavi iz Prage trdijo, da bodo v plzenski trgovinski zbornici Čehi imeli 25, Nemci pa 11 glasov.

Nemška. — O dedinskem nasledstvu vojvodstva brunšviskega začela je polagoma vendar pihati druga sapa. Vpliv javnega mnenja in vnanjih držav videti je, da je vplival na merodajne kroge toliko, da so sedaj pripravljene dopustiti, da v vojvodstvo nastopi vojvoda Cumberlandski, se ve da ne brez strogih pogojev.

Zbornica poslancev sprejela je povikšanje carevine za rž in pšenico na tri marke od 100 kil s pičlo večino. To je hud udarec za Ogersko, katera bo sedaj, ako naša vlada zna prav porabiti to priliko, morebiti nekaj menj osorna v gospodarskih vprašanjih naši državni polovici nasproti.

Francoska. — One anarhiste, ki so snovali zadnji shod anarhistov, obsodile so oblastnije v ječo 3 do 6 mesecev. — Od kitajsko-francoskega bojišča se čuje, da francoska vojska pričinja vojskovanje proti Kitajcem; zadnji telegrami naznanjajo, da je francosko vojno brodovje napadlo tri kitajske vojne ladije, ki so bile prisiljene, ubežati po reki Ning Poo; konec te bitke še ni znan. — Francoska vojska na suhem pa se je po sijajnih zmagah čez Kitajce pred 10. t. m. počenši proti Long-Sonu obrnila, kjer so imeli Kitajci svoj utrjen tabor. 11. in 12. t. m. potolkli so kitajske čete popolnem, dne 13. t. m. pa so zasedli Long Son, katero mesto so Kitajci prej kolikor moč požgali in potem zapustili.

Angleška. — Angleško ljudstvo prejelo je nekaj tolažila za hud udarec, prizadet mu po padu Hartuma in smrti generala Gordona, priborila si je namreč angleška vojska v Sudanu tudi neko zmago pri otoku „Dukla“, kjer so Sudaneze popolnem pobili, njihov tabor zasedli, več zastav priborili itd., toda v boju padel je zopet odličen anglešk general, poveljnik one čete. Pri tej priliki prišel je Angležem tudi spisek Mahdijevega uradnega poročnika o padu Hartuma in o umoru Gordona. — Zdaj vse kaže na to, da hočejo Angleži Sudan stalno zasesti, v ta namen hočejo pred vsem železnico iz Suakima pri Rudečem morji do Berbera speljati, ki je na reki Nil pod Gubatom in ne daleč pod Hartumom.

Listnica vredništva. Gosp. T. Z. v Lj.: „Poročilo o besedi v Alojzijevišči“ priobčimo prihodnjič.

Žitna cena

v Ljubljani 11. februarja 1885.

Hektoliter: pšenice domače 6 gold. 83 kr. — banaške 7 gold. 38 kr. — turšice 5 gold. 40 kr. — soršice 6 gold. 73 kr. — rži 5 gold 33 kr. — ječmena 4 gold. 55 kr. — prosa 5 gold. 85 kr. — ajde 4 gold. 55 kr. — ovsa 3 gold. 25 kr. — Krompir 3 gold. 38 kr. 100 kilogramov.